

[Socialministeren.]

Bevis for, at de i og for sig har hjulpet dem, der burde hjælpes, det er Bevis for, at de vidste, hvor meget de havde til Raadighed, og hvor forsigtige de maatte være med at bruge Beløbet, men de var alligevel til 1. Marts kommet saa vidt, at de havde opbrugt det.

I øvrigt har det naturligvis ligget ret forskelligt rundt om i Landet, og det er ogsaa en af Grundene til, at Lovforslaget overlader til Kommunalbestyrelserne at afgøre, hvor stor Trangen er hvert Sted, og det er da ogsaa en af Grundene til, at Regeringen maa gaa ud fra, at der ikke vil blive anvendt til dette midlertidige Forslag saa stort et Beløb som de 8 730 000 Kr., der er foreslaaet.

Der var en af de ærede Talere — jeg tror, det var den ærede Ordfører for de Radikale —, der spurgte mig, hvor meget jeg egentlig troede der vilde medgaa. Ja, det vil jo altid være afhængigt af, hvordan Tiderne er, saa noget bestemt kan man ikke sige. Men efter det, vi gjorde op i Ministeriet efter Samraad med, jeg antager det har været Statistisk Departement, maatte man regne med, at hvis denne Lov blev udnyttet, ligesom de tidligere Love af tilsvarende Art er blevet udnyttet, vilde der blive brugt 5,7 til 5,8 Millioner — altsaa ikke 8,7 men 5,7 —, og det vilde betyde en Udgift for Staten paa 3,38 Mill. Kr. og for Kommunerne paa 2,41 Mill. Kr. Nu er jeg ikke det mindste bange for at fremsætte et saadant Forslag og derfor heller ikke bange for at være loyal, og naar man fremsætter et Forslag for Rigsdagen, bør man sige, hvilke Udgifter det kunde antages at medføre, hvis det blev udnyttet fuldt ud, selv om man nok ved, at det ikke i Praksis vil blive udnyttet fuldt ud.

I hvilke Henseender de aldersrenteunderstøttede eller nogle af dem er bedre stillet efter Loven af 1927 end efter Loven af 1922, og i hvilke Henseender de er daarligere stillet, hvem det ene og hvem det andet gælder, tror jeg ikke, der er nogen Rimelighed for at diskutere i Anledning af dette Lovforslag, det vil vi jo uvilkaarligt komme til at diskutere, saa snart Forsikringsforslaget bliver fremsat, hvor alle disse forskellige Takster og Fradragsregler vil blive gennemgaaet.

Den ærede Ordfører for Venstre udtalte i denne Forbindelse og til Sammenligning, at § 1's Bestemmelser om Fradrag jo slet ikke hjalp de daarligst stillede. Fradragsreglerne efter Loven af 1927 er jo saaledes, at en Forhøjelse af 100

Kr. overhovedet kun kan komme til at omfatte Personer, der er daarligt stillede, om det saa just er de allerdaarligst stillede, kan jo være ligegyldigt, det er i hvert Fald Personer, som i høj Grad trænger til den Hjælp, her er Tale om.

Det ærede Medlem sagde saa, at det havde sin store Interesse at faa at vide, hvorfra Pengene skulde komme. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem, belært af sine store Forgængere som Ordførere, vilde have, at jeg skulde fremsætte en Finansplan i Dag, eller hvad Hensigten var med denne Udtalelse, der for øvrigt noget faldt sammen med, hvad den ærede konservative Ordfører fremsatte. Det kan dog ikke være saadan, naar man har en socialdemokratisk Regering, at den skal fremsætte sine egne Forslag og derefter de Skatteforslag, som Oppositionen ønsker fremsat. Den fører sin egen Politik, og derfor fremsætter den de Forslag, ogsaa de Skatteforslag, som den synes er rigtige, og det vil ogsaa ske i dette Tilfælde. De Udgifter, der foreløbig er foreslaaet, er der ogsaa foreslaaet Dækning for gennem Bortfald af Formueskattenedsættelsen. Men i øvrigt synes jeg ikke, der er nogen Grund til overfor Socialministeren at føre en almindelig politisk Diskussion om Regeringens finansielle Planer.

Den ærede Ordfører for det konservative Parti (Ulrich), der begyndte saa blomstrende med Forglemmigejer og Buketter og Folkeforsikring, endte jo betydelig mere nøgternt med at hævde, saa vidt jeg forstod ham, at man fra den Side kun vilde være med til saadanne Reforme, hvortil man kunde tage Pengene gennem Beparelser indenfor Administrationen. Maa jeg have Lov til at bruge det Udtryk i et Spørgsmaal til det ærede Medlem, om han har faaet Arendrup paa Hjernen, om han mener, vi gennem Reforme indenfor Administrationen kan fremskaffe saadanne Millionbeløb, som man vil faa Brug for ved en virkelig fornuftig Opbygning af den sociale Lovgivning. Jeg vilde gerne have nogle Anvisninger paa, hvad det er for administrative Reforme, den ærede Ordfører tænker paa. Jeg vil i øvrigt blot til denne ærede Ordfører gentage, hvad jeg før lige berørte, at jeg kan ikke i en øjeblikkelig finansiell Situation se nogen som helst Begrundelse for eller imod de sociale Udgifters samlede Beløb. For mig som Socialminister er det naturligt at tage Hensyn til, hvad der er rigtigt og rimeligt, og hvad der er finansielt overkommeligt, men det er umuligt at revidere en Social-